

JÉKELY ZOLTÁN

Három pillanat

DELELŐI PILLANAT

*Mint hal, amely patakjából tavasszal
kalandos kedvvel száll le mély vizekre,
s ha túlsok volt a nyárból, ugyanazzal
a vággyal úszik vissza hús erekre —
úgy vágyom már létem kiélt tavából
ifjúkori, habzúgó csermelyekre!*

HORGÁSZ-PILLANAT

*Semmi hal. A fűzberekben éhesen rikolt a bakcsó;
kóbor lelkeket halászat messziről az estharangszó.
Víz felett sötét galamb száll nyugtalanságtól üzetve,
tudja tán, mióta várok egy megváltó üzenetre.
Túlfelől a temetődomb felfutott a veres égig,
élők-holtak panaszukkal az eget telebeszélük...*

HOLNAPTALAN PILLANAT

*Egy perc alatt az alkonyati égen
több történik, mint egész napon át!
Szívemben égve, álmélkodva nézem
a felhő-égető máglya-csodát.
A perc lobog — s nem ígér holnapot.
Már csak maroknyi por s hamú vagyok.
E látomány a földön túl mutat:
Angyal-hadak bontják a szárnyukat!
Titán kézzel fölfestődött az égre
a Végítélet vad nagyszerűsége.*

(Kolozsvár, 1944—46.)